

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुऱ्याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्भिस

टाफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्ख लाईफ इन्सोरेन्स भएको
गवन) फोन :- ०७१५४०५७१

वर्ष ३७ | अंक १६७ | बुटवल | २०८२ जेठ ३०, गते शुक्रबार

नेपाल संवत् ११४५ | Friday June.13, 2025

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

भिजिट भिसा प्रकरणमा छानबिन समिति बटमलाइन

बुटवल । भिजिट भिसा प्रकरणमा छानबिन समिति बनाउने विषयमा विपक्षी दलहरू एक ठाउँमा उभिएका छन् ।

राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) का कार्यवाहक प्रवक्ता मनीष भन्जले छानबिन समिति बनाउने विषयमा विपक्षी दलहरू एक ठाउँमा उभिएको जानकारी दिए ।

‘सबै प्रतिपक्ष दलहरू ‘भिजिट भिसामार्फत् मानव तस्करीको संगठित अपराध’ सदाका लागि निराकरण गर्न छानबिन समिति बनाउने कुरामा एक ठाउँमा रहेको निष्कर्ष रहेको छ ।’- कार्यवाहक प्रवक्ता भन्जले भने ।

भिजिट भिसा प्रकरणमा गृहमन्त्री रमेश लेखकको राजीनामा माग गर्दै विपक्षी दलहरूले संसद् अवरोध गर्दै आइरहेका छन् ।

सत्ता र विपक्षी दलहरूबिच सहमति जुट्न नसक्दा प्रतिनिधिसभा चल्न सकेको छैन ।

आलमलाई सफाइ दिने न्यायाधीशलाई कालोमोसो

बुटवल । नेकपा बहुमतका कार्यकर्ताहरूले उच्च अदालत, वीरगञ्जका न्यायाधीश डा. खुसीराम थारुलाई मोसो प्रहार गरेका छन् । थारुसहितको इजलासले केही दिनअघि ज्यान मुद्दामा कारागारमा रहेका नेपाली कांग्रेसका पूर्वसंसद अफताब आलमलाई सफाइ दिएको थियो ।

जनविरोधी फैसला गरेको भन्दै थारुलाई मोसो प्रहार गरिएको नेकपा बहुमतका कार्यकर्ताले बताएका छन् । उनीहरूले कार्यक्षमै पुगेर न्यायाधीश थारुमाथि मोसो प्रहार गरेका हुन् । मोसो प्रहार गरेलगत्तै प्रहरीले दुई जनालाई पक्राउ गरेको छ ।

समाचार हटाउने आदेश संविधानविपरीत : माओवादी

बुटवल । नेकपा माओवादी केन्द्रले समाचार हटाउने अदालतको आदेश संविधानका मर्मविपरीत रहेको बताएको छ । पार्टीका उपाध्यक्ष एवं प्रवक्ता अर्जुनप्रसाद सापकोटाले विज्ञप्ति निकालेर यस्तो बताएका हुन् ।

पत्रकार दिल्भूषण पाठकमाथि समाचार प्रसारण गरेको आधारमा पक्राउ पूर्जी जारी गरिएको घटना, नेपाल खबर डटकम र बिजमाण्ड डटकममा प्रकाशित समाचार हटाउन दिएको आदेशप्रति पार्टीको गम्भीर ध्यानाकर्षण भएको उल्लेख गर्दै उनले यस्तो बताएका हुन् । उनले अगाडि लेखेका छन्-‘सरकारको यस प्रकारको कार्य प्रेस स्वतन्त्रता, लोकतान्त्रिक मूल्य मान्यता र संविधानले प्रत्याभूत गरेको अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको भावना विपरीत छ ।’

समाचार सामग्रीमा बुटि, पूर्वाग्रह वा तथ्यगत कमजोरी देखिएको छ भने त्यसको समाधानका लागि प्रेस काउन्सिल लगायतका नियामक निकायमार्फत् खण्डन गर्ने वा प्रतिवाद गर्ने विधि स्थापित रहेको स्मरण गरिएको छ । तर सरकारले प्रत्यक्ष रुपमा पक्राउपुर्जी जारी गरेर असाहिष्णुता र दमनको नीति लिएको उल्लेख गर्दै अगाडि भनिएको छ-‘त्यो लोकतान्त्रिक मर्मविरुद्ध छ ।’

माओवादी केन्द्र स्वतन्त्र, जिम्मेवार र तथ्यमा आधारित पत्रकारिताको सधैं पक्षधर रहेको उल्लेख गर्दै प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता विरुद्धका गतिविधि नगर्न र सञ्चारकर्मीमाथि जारी पक्राउपुर्जी फिर्ता लिन जोडदार माग गरिएको छ ।

माओवादीका अनुसार लोकतन्त्रको आधार स्तम्भमध्ये स्वतन्त्र प्रेस एक महत्वपूर्ण खम्बा हो । प्रेस स्वतन्त्रताको संरक्षण, लोकतान्त्रिक मूल्यको सुदृढीकरण र नागरिक अधिकारको सुनिश्चितता नै समावेशी लोकतन्त्रको मूल आत्मा हो ।

विज्ञप्तिमा भनिएको छ-‘लोकतान्त्रिक मूल्य र पद्धतिप्रति प्रतिबद्ध रहनका लागि सरकार र सबै पक्षहरूलाई जोडदार अपिल गर्दछौं ।’

एयर इन्डियाको विमान दुर्घटनामा दुई सय बढीको मृत्यु

बुटवल । भारतको अहमदाबादमा भएको एयर इन्डियाको विमान दुर्घटनामा गुजरातका पूर्वमुख्यमन्त्री विजय रुपानीसहित कम्तीमा दुई सय जना ४ जनाको मृत्यु भएको पुष्टी भएको छ । बिहीबार दिउँसो अहमदाबादबाट लन्डन प्रस्थान गर्न लागेको एयर इन्डियाको फ्लाइट एजाइ १७१ विमानमा २३२ यात्रूसहित १० कर्क मेम्बर सवार थिए ।

दुर्घटनामा परेका एक यात्रू जीवित रहेका छन् । रमेश कुमार नाम गरेका यात्रू जीवित रहेको भारतीय मिडियाहरूले उल्लेख गरेका छन् । विमान दुर्घटनामा २०४ जनाको मृत्यु भएको पुष्टि भएको छ । विमान उडान भरेको केही समयपछि नै आवासीय क्षेत्रमा दुर्घटनाग्रस्त भएको थियो । विमानमा २४२ जना सवार थिए । अहमदाबादका प्रहरी आयुक्त जीएस मलिकले २०४ जनाको मृत्यु भएको पुष्टि गरेका छन् ।

» बाँकी ३ पेजमा

अत्यधिक गर्मी : बेहोस भएर मजदुरको मृत्यु

रामकुमार श्रेष्ठ

नवलपुर

बढ्दो गर्मीसँगै मानिसहरू एक्कासी बेहोस हुने क्रम बढेको छ । नवलपुरको गैँडाकोट १७ अमलटारीमा एक जना मजदुरको बिहीबार काम गर्दागैँ अचानक बेहोस भएर ढल्दा मृत्यु भएको छ ।

सारथवेष्ट ग्रेड रेडबुल कम्पनीमा ना ५ ख ६६६५ न.को ट्रकमा कार्टुन लोड गर्ने क्रममा गैँडाकोट १० पितौजी निवासी १८ वर्षीय रुपेश परियार अचानक बेहोस भइ ढलेका थिए । उनलाई उपचारको लागि नयाँ मेडिकल कलेज भरतपुर चितवन पठाइएकोमा उपचारको क्रममा मृत्यु भएको हो ।

उनको शरीरको बाहिरी भागमा कही चोटपटक नलागेको प्रहरीले जनाएको छ ।

मृत्युको कारण अत्यधिक गर्मी भएको प्रत्यक्षदर्शीले बताएका छन् ।

उनी देवचुली १६ बस्ने कवाडीको ठकेदार काम गर्ने नारायण के.सी.सँग काम गर्ने र उक्त कम्पनीमा बिक्रेका कार्टुन लोड गर्न गएको खुल्न आएको प्रहरीले जनाएको छ ।

त्यसैगरी कावासोती २ फलफूल चोकमा पनि एक जना नाम नखुलेको अन्दाजी ५५ वर्षीय पुरुष अचेत अवस्थामा फेला परेका छन् ।

उनलाई तत्काल उद्धार गरी उपचारका लागि मध्यविन्दु प्रादेशिक अस्पताल डण्डा लगिएको प्रहरीले जनाएको छ । हालसम्म उनको पहिचान हुन सकेको छैन । उनको पनि शरीरमा कुनै चोटपटक नदेखिएकोले अत्यधिक गर्मीले बेहोस भएको हुनसक्ने प्रहरीले जनाएको छ ।

त्यसैगरी नवलपुरको मध्यविन्दु नगरपालिका २ चौडाहा निवासी ३६ वर्षीय पतिराम चौधरी पनि प्रतिशालयमा बेहोस अवस्थामा फेला परेका छन् ।

चौधरीलाई स्थानीयले बेहोस अवस्थामा फेला पारेपछि उपचारका लागि मध्यविन्दु प्रादेशिक अस्पताल डण्डा ल्याएकोमा उनको थप उपचारका लागि भरतपुर अस्पताल चितवन पठाइएको प्रहरीले जनाएको छ ।

उनको आँखामा चोट देखिएको र अवस्था गम्भीर रहेको प्रहरीले जनाएको छ ।

यता गर्मी बढेसँगै नवलपुरका पालिकाहरूले विद्यालयमा गर्मी बिदा दिएका छन् । नवलपुरमा अहिले ३९ देखि ४० डिग्री सेल्सियससम्म अधिकतम तापक्रम छ ।

विद्युत् कार्यालय घेराउ

अत्यधिक गर्मीका कारण जनजीवन अस्तव्यस्त भइरहेको बेला नवलपुरको कावासोतीमा सौभ्र तथा रातको समयमा दैनिक जसो विद्युत् सेवा अवरुद्ध हुन थालेपछि स्थानीयले नेपाल विद्युत् प्राविधकरणको कावासोती वितरण केन्द्रमा घेराउ गरेका छन् । मंगलबार सौभ्रदेखि कावासोतीमा अत्यधिक विद्युत् कटौती हुन थालेको छ । मंगलबार सौभ्रदेखि रातिसम्म १८ पटकभन्दा बढी विद्युत् कटौती भएको थियो भने बुधबार सौभ्रदेखि राति १० पटकभन्दा बढी विद्युत् कटौती भएको थियो ।

विद्युत् कार्यालय घेर्न पुगेकाहरूले विन कारण विद्युत् कटौती गरेको भन्दै आक्रोस पोखेका थिए । त्यसैगरी उनीहरूले सूचना दिएर मात्र विद्युत् कटौती गर्न पनि माग गरेका थिए ।

मंगलबार सौभ्रदेखि राति ११ बजेसम्म १८ पटकसम्म लाइन

काटिएको स्थानीय उपभोक्ता बोललाल गिरीले गुनासो गरे । उनले बुधबार सौभ्रदेखि राति १० बजेसम्म १२ पटक भ्यापभ्ररप बिजुली काटिएको बताए ।

लाइन आउन नपाइ काटिने समस्याले आफूहरू दिक्क भएकोले कार्यालय घेराउ गर्नु परेको स्थानीयले जनाएका छन् । उनीहरूले बुधबार राति १० देखि ११ बजेसम्म कार्यालयमा नारा जुलुससहित घेराउ गरेका थिए भने बिहीबार रास्वपाको नेतृत्वमा गएको टोलीले विद्युत् प्राविधकरणमा नाराबाजीसहित जापन पत्र बुझाएका थिए ।

विना पूर्व सूचना विद्युत् आपूर्ति बन्द गर्नुको कारण, बन्द गर्नुअघि सूचना दिनु पर्ने, उपभोक्ताले फोन गर्दा सम्बोधन गर्नु पर्नेलगायत ८ बुँदे माग राखेर प्राधिकरणलाई ज्ञापन पत्र बुझाएको रास्वपा कावासोती नगर कमिटी अध्यक्ष मोहन बस्नेतले जानकारी दिए ।

जापन पत्र बुझ्दै नेपाल विद्युत् प्राविधकरण कावासोती वितरण केन्द्रका सहायक इन्जिनियर विनोद श्रेष्ठले लो भोल्टेजका कारण समस्या आएको बताए । उनले यसका लागि माथिल्लो निकायमा जानकारी गराएको समेत बताएका थिए ।

उता प्राधिकरणले भने बिहीबार बेलुकदेखि समस्यामा कमि आउने दाबी गरेको छ । प्राधिकरण कावासोती वितरण केन्द्रका प्रमुख सूर्य मण्डलले बिहीबार सौभ्रदेखि समस्यामा कमि आउने जनाए ।

लाइनमा समस्या आएकोले पत्ता लगाउने क्रममा बिजुली आउने जाने समस्या भइरहेको मण्डलको भनाइ छ । ३५ मेघावाटसम्म लोड भएको र कावासोतीमा यो अहिलेसम्मै बढी रहेको मण्डलले बताए ।

खोलामा अवैध उत्खनन् र चोरी रोक्न एमालेको माग

बुटवल । रुपन्देहीका तिनाउ, दानवलागायत विभिन्न नदीहरूमा भइरहेको मापदण्ड विपरीतको उत्खनन् र ढुंगा, गिट्टी, बालुवाको चोरी निकासी रोक्न नेकपा एमाले बुटवल नगर कमिटीले माग गरेको छ ।

एमाले नगर अध्यक्ष शोभाखर पोखरेलले बिहीबार प्रेस विज्ञप्ति जारी गर्दै खोलाहरूमा मापदण्ड विपरीत उत्खनन्, दोहन र चोरी निकासी भइरहेकोप्रति गम्भीर ध्यानाकर्षण जनाउँदै यस्तो कार्य बन्द गर्न प्रभावकारी कदम चाल्न र संलग्न व्यक्ति तथा संस्थांमाथि कडा कारबाही गर्न माग गरेका छन् ।

मापदण्डविपरीत खोला उत्खनन्ले बाढी पहिरोजन्य प्राकृतिक प्रकोप, डुबान, कटान, मानवीय र पर्यावरणीय संकट वृद्धि हुने विज्ञप्तिमा उल्लेख छ ।

आर्थिक वर्षको ८-९ महिना चुप लागेर वर्षायाम लाग्ने बेला जेठमा खोला उत्खनन् गर्न दिने काम बन्द गर्न अध्यक्ष पोखरेलले माग गरेका छन् । हरेक क्षेत्रमा रहेका वैधित, विसंगती र कुशासन अन्त्य गर्न प्रभावकारी कदम चाल्न सम्बन्धित सरकारी निकायसँग पोखरेलले माग गरेका छन् ।

यसअघि समाजवादी मोर्चामा रहेका तीन दल, राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी र राष्ट्रिय जनमोर्चाले समेत विज्ञप्ति निकालेर रुपन्देहीका खोलाहरूमा मापदण्ड मिचरे भइरहेको उत्खनन् र पालिकाले तोकेको ठाउँमा घाटगद्दी नगरी ढुंगा, गिट्टी, बालुवालाई क्रेसर उद्योगलगायत अन्यत्र पुर्‍याएर भइरहेको चोरी निकासी रोक्न माग गरेका थिए । तर सिडिओ, एसपी, पालिकाला पदाधिकारी र कर्मचारी, जिल्ला समन्वय समितिले भारा टार्ने अनुगमन गरेर जथाभावी उत्खनन् र चोरी निकासीलाई रोक्न नसकेको स्थानीय प्रत्यक्षदर्शी बासिन्दाको गुनासो छ । खोलाहरूमा मनपरी दोहन र उत्खनन्मा नियामक निकायकै मिलेमतीमा करोडौं रूपैयाँको मोलमोलाई हुने गरेको आरोप छ । आर्थिक मोलमोलाईकै कारण भारा टार्ने अनुगमन गरेर ठेकेदारलाई बढ्दमासी गर्न छुट दिने गरिएको सम्बन्धित क्षेत्रकै व्यवसायीहरू बताउँछन् । जिल्ला समन्वय समिति प्रमुख उमाकान्त चापागाईंले कात्तिक-मंसिर बाटै खोलाको ठेक्का लगाउने प्रक्रिया अघि बढाउन पालिकाहरूलाई आग्रह गरे पनि बेवास्ता गरेर सबै पालिकाले एकैचोटी जेठमा ठेक्का लगाउँदा मनपरी दोहन र चोरीले प्रश्रय पाएको बताए । जेठमा सबै पालिकाले ठेक्का लगाउँदा सबैतिर राम्रोसँग अनुगमन गर्न नभ्याइएको स्वीकार्दै उनले यस्तो बेथिति रोक्न खोलाको ठेक्का प्रक्रियामा आमूल परिवर्तनको वहुस आवश्यक भएको बताए ।

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स

फोन: ०७१-५३५३१७

८८५७०६०३६८, ८८५७०६०३८४

न्यू कुमकुम ज्वेलर्स

वि.पि. चोक, बुटवल-४, रुपन्देही

तिगत १५ वर्षदेखि

तपाईंको सेवामा समर्पित

स्वदेशी तथा विदेशी डिजाईनका शुद्ध
सुन चाँदीबाट बनेका गर-गहनाको
एकमात्र विश्वासिलो पसल

पुराना गहनाहरू संग नयाँ गहना साट्नुका साथै
खरिद विक्री गर्नुपरेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सम्पादकीय

जिम्मेवार र जवाफदेही बनाँ

दुई अनलाइन पोर्टलमा प्रकाशित समाचार सामग्री हटाउन सर्वोच्च अदालतले दिएको निर्देशन र एक युट्यूब च्यानलमा प्रसारण भएको समाचार सामग्रीलाई लिएर पत्रकार दिलभुषण पाठकलाई प्रहरीले पक्राउ गर्न खोज्नु निन्दनीय छ। कुनै सञ्चार माध्यममा प्रकाशन र प्रसारण भएको सामग्री ठिक वा बेठीक भनेर फैसला गर्ने निकाय अदालत होइन्। त्यसैगरी, प्रकाशन र प्रसारण भएको समाचारप्रति चित्त नबुझे साइबर ब्यूरोमा नभई प्रेस काउन्सीलमा जानुपर्छ। अदालतको फैसला र प्रहरीको साइबर ब्यूरो दुवै गलत छन्। ती दुई काम प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतासम्बन्धी प्रचलित मान्यता र अभ्यास तथा नेपालको संविधान प्रतिकुल छन्।

काठमाडौंको नक्सालमा रहेको ५ तारे हिल्टन होटलमा पूर्वप्रधानमन्त्री एवं कांग्रेस सभापति शेरबहादुर देउवाका छोरा जयवीरको लगानी रहेको भनेर पाठकले आफ्नो युट्यूब च्यानलमाफर्त आरोपित गरेका छन्। तथ्य र प्रमाण विना कसैलाई गम्भीर आरोप लगाउनु पत्रकारिताको आधारभूत सिद्धान्तभित्र पर्ने विषय होइन्। पाठक अनुभवी अग्रज पत्रकार हुन्। लामो समय व्यवसायिक पत्रकारिता गरेका पाठकप्रति राज्यले गरेको व्यवहार गलत जति छ, उनले पनि पत्रकारिताको आधारभूत सिद्धान्तको पालना गरेको पटकै देखिएन्। पत्रकारको काम तथ्यमा टेकेर सत्य स्थापित गर्ने हो। तथ्यमा टेकेर सत्य स्थापित गर्नुको साटो कसैलाई तथ्य विना आरोप लगाएर समाचार सामग्री उत्पादन गर्ने विषय पत्रकारिताको आधारभूत सिद्धान्तसँग पटकै मेल खाँदैन। पाठक जस्ता अनुभवी पत्रकार तथ्य खोज्नतिर नलागेर कसैले लगाएको आरोप र सामाजिक सञ्जालमा कसैले गरेको टिप्पणीको आधारमा समाचार सामग्री उत्पादन गर्नु गलत अभ्यास हो। पाठकले लगाएको आरोप पुष्टि गर्न नसके उनलाई कानुनले ढिण्डत गर्नुपर्छ। सञ्चारमाध्यममा प्रकाशित र प्रसारित समाचार चित्त नबुझे तथा त्यसले पीडा दिए उजुरी गर्ने निकाय प्रेस काउन्सील हो। गाली बेइज्जती ऐनअनुसार अदालत जाने छुट जो कोहीलाई छ। न्यायिक निरूपणको बाटो खुला हुँदाहुँदै प्रहरी कहाँ उजुरी गरेर धरपकड गर्न खोज्नु निन्दनीय छ। यस्तो कामलाई सत्तामा बसेका प्रभावशाली व्यक्ति र उनका परिवारका सदस्यले राज्य संयन्त्रलाई गरेको दुरुपयोगको रूपमा बुझ्नुपर्छ।

त्यसैगरी, नेपाल खबर र बिजमाण्डु अनलाइन पोर्टलमा प्रकाशित धितोपत्र बोर्डका अध्यक्ष सन्तोषनारायण श्रेष्ठविरुद्ध प्रकाशित समाचारको विषय हटाउने आदेश दिने काम अदालतको होइन्। यो विषय हेर्ने निकाय प्रेस काउन्सील हो। प्रेस काउन्सीलले दिएको निर्देशन पालना नगरे थप प्रक्रिया अघि बढ्न सक्छ। गाली बेइज्जत ऐनअनुसार अदालतामा मुद्दा पर्न सक्छ। त्यो मुद्दाका आधारमा सञ्चारमाध्यम र पत्रकारलाई ढिण्डत गर्न सक्छ। प्रकाशित र प्रसारित सामग्री हटाउने आदेशले अदालतको भूमिकामाथि नै प्रश्न खडा गरेको छ। यी दुई घटनाबाट सिक्नुपर्ने पाठ हो, सबै जवाफदेही र जिम्मेवार हुनुपर्छ। जवाफदेही र जिम्मेवार भएपछि अरुले हस्तक्षेप गर्दैन। जिम्मेवार र जवाफदेहिता कमजोर हुँदा समाजमा प्रेस, अदालत र राज्यका विभिन्न निकायप्रति विश्वास टुट्छ, अन्ततः लोकतन्त्र कमजोर हुन्छ। जिम्मेवार र जवाफदेही हुँदा मात्रै लोकतन्त्र बलियो हुन्छ। बलियो लोकतन्त्रका लागि कानुनको पालना गर्ने र गराउने सबै जिम्मेवार बनाँ।

तिन बहादुर कुँवर

क. पुष्पलाल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीका संस्थापक महासचिव हुन्। उनको जन्म वि.स. १९९१ असार १५ मा भएको थियो भने मृत्यु २०३५ श्रावण ७ गते भएको हो। जन्म स्थान रामेछाप जिल्लाको भेरी गाउँमा भएको थियो। उनी सहिद गंगा श्रेष्ठका भाइ पनि हुन्। २२ अप्रिल १९४९ मा नेकपाको गठन भयो। ४ अप्रिलमा नेकपा स्थापनाका लागि एउटा पहिला पर्चा प्रकाशित गरियो। १५ सेप्टेम्बर १९४९ मा नेकपाको घोषणा पत्रको सार्वजनिक गरियो। यसभन्दा पहिले २००५ सालमा नै क. पुष्पलालले मार्क्स-एंगेल्सद्वारा रचित सन् १८४८ मा प्रकाशित कम्युनिष्ट घोषणापत्रको प्रथम नेपाली अनुवाद गरेका थिए। त्यो अनुवादको पहिलो संस्कारको भूमिकामा भनिएको थियो-‘जस्तो आज चार्लिस राणाहरूको आज्ञादीलाई नेपाली जनताको आज्ञादी भन्न सकिन्न त्यस्तै भोलि २०० सय नेपाली जमिनदार र पुँजीपतिहरूको आज्ञादीलाई नेपाली जनताको आज्ञादी भन्न सकिन्न। नेपाल तब मात्र पूर्णरूपले आजात (स्वतन्त्र) हुन सक्छ जब यो कम्युनिष्ट घोषणा पत्र नेपालमा कार्य रूपमा परिणत हुनेछ। अतएव यो पढ्नु, पढाउनु र प्रचार-प्रसार गर्नु पनि नेपाली जनमुक्ति आन्दोलनमा भाग लिनु हो।’

त्यस्तै नेकपाको पहिलो घोषणापत्रमा उल्लेखित विभिन्न नाराहरूमध्ये एउटा नारा थियो, ‘एउटा नेपाली भाइ पनि साम्र्राज्यवादी लडाइँको चारा बन्न दिने छैनौं चाहे मलाय होस्, चाहे हिन्दुस्तान वीर नेपाली भाइ हो- हातमा भएको बन्दुकले ती साम्र्राज्यवादी डाँकाहरूको निशाना ताक, देशका प्रत्येक भाइ मजदुर, किसानसँग गला मिलाउ।’ त्यस्तै अर्को नारा ‘सोभियत युनियन, नव प्रजातन्त्र, आजात (स्वतन्त्र) चीन विश्व मजदुर वर्गको आन्दोलन र विश्व कम्युनिष्ट आन्दोलनसँग हाम्रो एकता जिन्दावाद।’ उक्त घोषणापत्रमा उल्लेखित विभिन्न कार्यक्रमहरूमध्ये पहिलो थियो, ‘सामन्ती एकतन्त्रवाद तथा विदेशी अधिनायकत्वको पूर्ण उन्मूलन र पूर्व तथा वास्तविक स्वाधिनता।’ दोस्रो ‘मजदुर, प्रमजीवी, किसान र उत्पीडित निम्न पुँजीपति वर्गको प्रतिनिधित्व गर्ने जनवादी सरकार जसले अंग्रेज-अमेरिकी साम्र्राज्यवाद र त्यसको भारतीय पिछलग्गुरुहसितको विरोध हुनेछ।’ यसका साथै त्यसमा विना मुआवजा जमिनदारी प्रथा र सबै खाले सामन्ती शोषणको उन्मूलन र जोताहाहरूलाई जमिनको विवरण गर्नु, ग्रामीण ऋण खतम गर्नु, कृषि मजदूरहरूलाई जीवनयोग्य ज्वाला।’

‘बैँक, औद्योगिक तथा यातायात व्यवसाय, बगान खानी आदिमा लगाइएको विदेशी पुँजी राज्यद्वारा जफत गरिनु र ती व्यवसायहरूको राष्ट्रियकरण गर्नु।’

‘स्वतन्त्र शिक्षा र अनिवार्य प्राथमिक शिक्षा प्राप्त गर्ने अधिकार’ यी आदि विभिन्न अन्य कार्यक्रमसहित एउटा मुख्य कार्यक्रम थियो। ‘आम जनतालाई सशस्त्र पार्नु र जनताको जनवादी सेना स्थापना गर्नु आदि।’

यी माथि उल्लेखित विभिन्न नारा र कार्यक्रम क. पुष्पलाल कै उपज र योजना थियो। यी सबैको के कति दुरगामी महत्व छ ? जुन अहिलेसम्म पनि पूरा भएका छैनन्। पटकपटक देशमा कम्युनिष्ट नेतृत्वको सरकार बन्यो तर यी सबैले यसप्रति भन्दा आ-आफ्नै व्यक्तिगत र गुटगत स्वार्थप्रति बढी केन्द्रित हुने गरेका छन्। त्यसका लागि देशी तथा विदेशी सामन्ती, साम्र्राज्यवादी र विस्तारवादीहरूकै दलाली र चाकडी नै गर्ने गरिरहेका छन्।

नेकपाको स्थापना अनि यसले अघि सारेका नारा र कार्यक्रम अनुसार क. पुष्पलालले सर्वप्रथम २००७ सालको निर्कुश जर्हानियाँ राणा शासनको अन्त्यका लागि जनतालाई संगठित पार्दै आन्दोलन अगाडि बढाउने प्रयत्न गरे। नयाँ जनवादको निमित्त नेपाली जनताको बाटो भन्ने रचनामा क. पुष्पलालले लेखेका छन्-‘वीरगञ्जमा भएको फौजी हमला यसैको फलक थियो। यो हाम्रो जातीय मुक्ति आन्दोलनको एउटा हिस्सा थियो। सुवर्ण-राजा-कोइराला मण्डली हामीलाई सशस्त्र संघर्षबाट अलग गराउनका

निमित्त कोसिस गरे। यसमा नेहरु सरकारको पनि पूरापूर सहयोग थियो। उनीहरूको सारा कोसिसलाई व्यर्थ गरिकन हामीहरूले सशस्त्र रूपले सशस्त्र संघर्षको आधारलाई बढाएर क्रान्तिलाई सफल गर्न कोसिस गर्‍यो। देशका सम्पूर्ण क्रान्तिकारी शक्तिहरु रणक्षेत्रमा उत्रे। ठाउँ-ठाउँमा जनविद्रोह हुन थाल्यो। किसानहरूले जमिन दखल गरी सामन्त शाहीलाई खतम गर्न थाले। क्रान्तिको लहरले सबै वर्गहरूलाई लपेट्यो। तर पछि यो क्रान्तिमा गहारी भयो र म्यादी सरकारको स्थापना गराइयो भन्दै क. पुष्पलाल अघि लेखेका छन्-‘जनताको यस्तो तागतदेखि विश्वका सारा प्रतिक्रियावादी शक्तिहरु डराए। अंग्रेज-अमेरिकी साम्राज्यवादी, हिन्दूस्तानका दूला पुँजीपति, त्रिभुवन, कोइराला र दिल्ली सम्झौता जनतामाथि लादिए। हरेक मोर्चा जित्दै अगाडि बढिरहेको क्रान्तिप्रति गहारी गरी प्रतिक्रियावादीहरूले नेपालमा त्रिभुवन-राजा-कोइराला सम्झौताको म्यादी सरकार खडा गराए। जनताको आँखामा छारो हाल्ला विधान सभा, चुनाव, प्रजातन्त्र र दुई वर्षपछि सबै कुराहरु ठीक हुन्छ भन्ने भ्रम फैलाए।’

क. पुष्पलाल एक राष्ट्रभक्त गणतन्त्रवादी कम्युनिष्ट नेता हुन्। कम्युनिष्ट पार्टीको स्थापनाकालदेखि नै उनले देशको राष्ट्रियता, स्वाभिमान र स्वतन्त्रको पक्षमा अनावरण उठाइरहे। नेपालमा भएका त्यस्ता सम्पूर्ण असमान सन्धि सम्झौताको विरोध गर्दै आए। ई.स. १८१६ को सुगौली सन्धि, १९५० को भारत- नेपाल शान्ति र मैत्री सन्धि, १९६५ मा नेपाल- भारतसँग भएको सैन्य सन्धि, त्यस्तै वाणिज्य र पारवहन सन्धि, कोशी-गण्डक नहर सन्धि सम्झौता आदि सबैमा उनको विरोध छ। यी सबै सन्धि सम्झौतामा वृटिस, भारत अनि नेपालका शासक राजा-राणा साथै नेपाली कांग्रेस सबैको सहमति छ। खाली एक मात्र विरोध नेकपा र त्यसका संस्थापक नेता-कार्यकर्ताहरूको मात्र रहेको छ। त्यसैले नेपालको एक मात्र देशभक्त पहिलो पार्टी नेकपा र यसका संस्थापक नेता क. पुष्पलाल नै हुन्।

क. पुष्पलाल एउटा प्रमुख देशभक्त र जनवादी देशका कम्युनिष्ट नेता मात्रै नभएर एउटा कम्युनिष्ट अन्तर्राष्ट्रवादी नेता पनि हुन्। उनले चिनियाँ कम्युनिष्ट पार्टीको नवीं राष्ट्रिय कांग्रेसको सफलता माथि हर्ष व्यक्त गर्दै भनेका छन्-‘यो सोभियत संशोधनवादी गुटद्वारा नेतृत्व गरिएको अन्तर्राष्ट्रिय संशोधनवादमाथि मार्क्सवाद-लेनिनवाद र माओवादको महान विजय हो। यसले संसारका क्रान्तिकारीहरूलाई दूलो प्रेरणा दिएको छ। साम्र्राज्यवाद विरोधी जनवादी आन्दोलनलाई क्रान्ति र राष्ट्रिय मुक्ति आन्दोलनलाई बल पुऱ्याउँदै समाजवादी क्रान्ति र निर्माणमा भन्ने बलियो बनाएको छ।’

क. पुष्पलालले नेपालमा कम्युनिष्ट पार्टीको स्थापना अनि त्यस अनुरूपको विचार सिद्धान्त र कार्यक्रम अघि सारे पनि नेकपाको पहिलो महाधिवेशनमा त्यसको नेतृत्व गर्ने जम्मा उनलाई दिइएन। त्यसको नेतृत्वमा मनमोहन अधिकारीलाई लाइयो। त्यसपछि नेकपालाई क्रमशः दक्षिणपन्थीधारमा अघि बढाउने काम भयो। पार्टीको मूल नीति गणतन्त्रको भए पनि मनमोहन नेतृत्वले पार्टी माथिको प्रतिबन्ध हटाउने नाममा राजतन्त्र स्वीकार्ने शर्तमा पार्टीमाथिको प्रतिबन्ध त हट्यो, तर पार्टी संवैधानिक राजतन्त्र हुँदै राजावादी लाइनमा पुग्यो। मनमोहन पछि बनेका पार्टी महासचिव केशरजंग रायमाझीपछि खुलेरै राजावादी भई कम्युनिष्ट पार्टीको अस्तित्व र गरिमामाथि दूलो गहारी गरे।

२०१७ सालको राजा महेन्द्रको फौजी ‘कु’ पछि एक प्रकारले नेकपा छिन्न भिन्न र अस्तित्वविहीन जस्तै भयो। पार्टीको तेश्रो महाधिवेशन त भयो, तर त्यसको नेतृत्व पनि दक्षिणपन्थी अवसरवादीहरूकै हातमा पुग्यो। त्यो बेला पार्टीमा क.पुष्पलालको संसद पुनर्स्थापना र मोहनविक्रमको संविधानसभाको नारा अल्पमतमा पच्यो। शुभ्र नेताहरु गिरफ्तारीमा परे भने धेरै भारतमा पुर्नवास बस्न बाध्य भए। तैपनि नेकपाको पुर्ननिर्माणका लागि क.पुष्पलालले २०२५ सालमा तेश्रो राष्ट्रिय सम्मेलन गोरखपुरमा सम्पन्न गरी नयाँ जनवादी क्रान्तिको एक मात्र सही बाटो अघि बढाए। तर त्यसको लगत्तै २०२७ साल मोहन विक्रम, मनमोहन, भरतमोहन र निर्मल लामाहरूले पार्टीको केन्द्रीय-न्यूक्लियस गठन गरी नेकपाको पुर्ननिर्माणका लागि पहल कदमी भयो। त्यस्तै २०२८ सालमा भ्रूपालीहरूले भ्रूपा विद्रोह थालनी गरी जर्बजस्त

पार्टी पुर्ननिर्माणको थालनी भयो।

यतिबेला उदाएका यी तीन धारामध्ये पहिलो २०३५ सालमा र पुष्पलालको मृत्युपछि त्यो क्रमशः कमजोर हुँदै अहिले विसर्जनमा छ। दोस्रो मोहन विक्रमको चौ.म. हुँदै मशाल त्यसपछि टुटफुट हुँदै नेकपा माओवादी र मसालमा रूपान्तरित छ। त्यस्तै तेश्रो नेकपा (माले) हुँदै अहिले यी तिनै धाराले घुमाई फिर्साई क. पुष्पलालकै लाइनलाई आत्मसात गर्दै आएका छन्। हिजो क. पुष्पलाललाई गद्दार भने पनि अहिले त्यही क. पुष्पलालको लाइनलाई अनुसरण गरी अहिले पनि आफूलाई सच्चा क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट भन्दै आइरहेका छन्। हिजो क. पुष्पलाललाई गद्दार भनी छिःछिः र दुरदुर गर्नेहरु अहिले पुष्पलालभन्दा अझ कैयौँ गुना बढी गद्दार हुने गरेका छन्। उनीहरूले पुष्पलाललाई गद्दार भन्ने केही आधारमध्ये पहिलो आधार थियो-कांग्रेसलाई राष्ट्रिय पुँजीपति वर्गको बुर्जुवा पार्टी। त्यस्तै अर्को थियो कांग्रेस सहितको राष्ट्रिय संयुक्त मोर्चा र संयुक्त जनआन्दोलन।

आज यही पुष्पलालको लाइन अन्तर्गत हिजो पुष्पलाललाई गद्दार घोषित गर्ने भ्रूपाली र मसाल कांग्रेससित संयुक्त मोर्चा र आन्दोलन मात्रै होइन उ नेतृत्वको सरकार वा सम्मिलित सरकारमा नै सहभागी भई मन्त्री नै बन्ने गरेका छन्। आखिर पुष्पलाललाई उनीहरूले त्यतिबेला गद्दार भनूका पछाडि त्यस्तो कुनै सैद्धान्तिक र राजनीतिक मूल कारण थिएन। कारण खाली व्यक्तिगत पूर्वाग्रह र उग्रवामपन्थी सोच नै थियो। यसको अर्थ क. पुष्पलालले अघि सारेको यो नीति सम्पूर्ण रूपमा सही नै थियो भन्ने होइन। नेपाली कांग्रेसलाई देशभक्त र राष्ट्रिय पुँजीपति वर्गको पार्टी भनी त्यससँग यस प्रकारको मोर्चा बनाई अघि बढ्ने नीति क.पुष्पलालको कमजोरी थियो। पहिलो कुरा तर कांग्रेस देशभक्त पार्टी नै होइन दोस्रो न वर्गीय रूपमा राष्ट्रिय पुँजीपतिको पार्टी नै हो। स्वयं पुष्पलालका कैयौँ भनाइले यसको पुष्टि गरिसकेको थियो। जस्तो पुष्पलालले २००७ सालमा सम्पन्न राजा-राणा र कांग्रेससँग सम्पन्न त्रिपक्षीय दिल्ली सम्झौताको विरोध गर्दै भनेका छन्-‘हरेक मोर्चामा जित्दै अगाडि बढिरहेको क्रान्तिप्रति गद्दारी गरी प्रतिक्रियावादीहरूले नेपालमा त्रिभुवन, राणा, कोइराला सम्झौता गरी म्यादी सरकार खडा गराए। जनताको आँखामा छारो हाल्ला विधानसभा, चुनाव, प्रजातन्त्र आदि हुन्छ भन्ने भ्रम फैलाए।’ यस्तो क्रान्तिमा गहारी गर्ने राजा-कांग्रेस कहिले पनि सच्चा देशभक्त र जनवादी, वर्गीय रूपमा राष्ट्रिय पुँजीपति पनि हुनै सक्दैन। कांग्रेसको यही राष्ट्रपाती र दलाली चरित्र त्यसपछि पनि पटकपटक प्रदर्शन गर्दै आएको छ।

अहिले पनि कांग्रेस पार्टीले अमेरिकी साम्र्राज्यवाद र भारतीय विस्तारवादको नाब्रो रूपमा दलाली र चाकडी गरिरहेको छ। दुनियाँले इजराइली साम्राज्यवादको प्लाइटाइनामाथिको नांगो हस्तक्षेप आक्रमणको निन्दा र घृणा गरिरहेँदा पनि अमेरिकी साम्राज्यवादको रूपमा त्यसको समर्थन गरिरहेको छ। त्यस्तै भारतीय विस्तारवादको पाकिस्तान आक्रमणको समर्थन आदि उदाहरणले ने.का. मा देशभक्त र राष्ट्रिय चरित्र देखा पर्दैन। त्यस्तो पार्टीलाई देशभक्त र जनतान्त्रिक पार्टी भन्नु र त्यसको नेतृत्व वा समभ्रदारीमा आन्दोलन गर्ने कुरा गर्नु अर्को जन र राष्ट्रघात हो। जुन अहिले देखा परेको माओवादी-एमालेको कांग्रेसी पिछलग्गुको परिणाम देखा परिरहेको छ। क.पुष्पलाल एउटा सच्चा देशभक्त, जनवादी र गणतन्त्रवादी हुँदाहुँदै पनि २०१७ सालपछि उनले अघि सारेको सांसदको पुनर्स्थापनाको नाराले कांग्रेसको पिछलग्गु जस्तो अझ सारमा भन्दा संवैधानिक राजतन्त्रका पक्षपाती भए जस्तो देखिएकाले उनीप्रति अरु वाग नेताहरु आकर्षित हुन त्यतिबेला सकेनन्। जसको परिणाम चौ.म. मसाल अनि भ्रूपा विद्रोह र नेकपा (माले) बन्ने र भोग्गिने मौका पाए।

अन्त्य क.पुष्पलालका यी केही कमजोरीका बाबजुद उहाँ एउटा मार्क्सवादी-लेनिनवादी र माओ विचार धाका पक्षपाती कम्युनिष्ट नेता हुन्। नेपालमा कम्युनिष्ट विचार र सिद्धान्त अनि त्यस अनुरूप कम्युनिष्ट पार्टी निर्माण गर्नु उनको महान कार्य हो। त्यसैले क. पुष्पलाल नेपालको कम्युनिष्ट आन्दोलनको इतिहासमा सदा अमर व्यक्तित्व हो। यस्तो व्यक्तित्वको यो सतवार्षिक समारोहमा यो लेख लेखी स्मरण गरिएको छ। यही जेठ २४ गते मार्क्स विचार मञ्च नेपालले यसै सन्दर्भमा क. पुष्पलालको स्मरण गरेको छ। अन्त्यमा श्रद्धा सुमन र लाल सालम क.पुष्पलाल।

खोपको महत्व र बालबालिकाको स्वास्थ्य सुरक्षा

डा. अरुण कुमार सिंह

स्वास्थ्य र जीवन संरक्षणको क्षेत्रमा खोपको भूमिका विश्वव्यापी रूपमा अपरिहार्य रहँदै आएको छ। बालबालिकालाई जीवनका प्रारम्भिक दिनदेखि नै खोप लगाउनु भनेको उनीहरूको जीवनलाई सुरक्षित राख्नु मात्र होइन, समग्र समाजमा रोग फैलावट रोक्ने एक महत्वपूर्ण कदम हो। नेपाल जस्ता विकासशील देशहरूमा अझै पनि संक्रामक रोगका कारण बालबालिकाको मृत्यु दर उच्च छ। यस्ता चुनौतीहरूलाई सामना गर्न खोपलाई प्रभावकारी रूपमा प्रयोग गर्न आवश्यक छ।

खोप के हो र यसको महत्व ?

खोप भनेको हाम्रो शरीरलाई रोगसँग लड्न सिकाउने एक प्रकारको जैविक सुरक्षा हो। खोपले शरीरमा रोगजनक जीवाणु वा भाइरससँग लड्ने प्रतिरक्षा प्रणाली तयार पार्छ। यसले गर्दा हामीले वास्तविक रोगको सामना गर्दा हाम्रो शरीर सजिलैसँग त्यसलाई परास्त गर्न सक्छ। बालबालिकामा खोप लगाउने प्रमुख कारणहरूमा पहिलो हो, मृत्यु र गम्भीर रोगबाट सुरक्षा। खोपले ती रोगहरूबाट जोगाउन मद्दत गर्दछ।

नेपालमा खोपको स्थिति

नेपाल सरकारले बालबालिकालाई आवश्यक सबै खोपहरू नि:शुल्क उपलब्ध गराउने कार्यक्रम सञ्चालन गर्दै आएको छ। सरकारले आयोजना गरेको राष्ट्रिय खोप कार्यक्रम अन्तर्गत पोलियो, खसरा, डिप्थेरिया, टिटनस, हेपाटाइटिस बी लगायतका खोपहरू प्रदान गरिन्छ। तर, ग्रामीण र दुर्गम क्षेत्रहरूमा खोपको पहुँच अझै पनि पूर्ण छैन। त्यहाँका अभिभावकहरूमा खोपप्रति पूर्णतः जागरुकता नहुँदा वा विभिन्न सामाजिक र सांस्कृतिक कारणले खोपबाट बच्ने प्रवृत्ति देखिन्छ। यसले गर्दा खोपको पूर्ण प्रभावकारिता कम हुन सक्छ।

खोप प्रतिको भ्रम र चुनौतिहरू

विश्वभरि खोपप्रति केही मानिसहरूमा संशय, डर र गलत सूचना फैलिएको छ। नेपालमा पनि यस्ता समस्याहरू देखिन्छन्।

गलत सूचना: खोपले बालबालिकामा हानी पुऱ्याउने मिथ्या समाचारहरू सामाजिक सञ्जालमाफर्त फैलिन्छन्।

धार्मिक वा सांस्कृतिक पूर्वाग्रह: केही समुदायहरूमा खोप लगाउने विषयमा धार्मिक कारणले रोकावट हुन्छ।

सामाजिक असमझदारी: खोप लगाउने प्रक्रिया र त्यसको आवश्यकता नबुझ्नु। यी समस्याहरूले गर्दा खोप अभियानमा बाधा आउँछ र स्वास्थ्यमा

जोखिम बढ्छ। यसलाई सच्याउन स्वास्थ्यकर्मी, शिक्षक, र समाजका सबै तहमा काम गर्नेहरूलाई सहकार्य गर्नु आवश्यक छ।

खोपको वैज्ञानिक प्रमाण र सुरक्षा

विश्व स्वास्थ्य संगठनलगायत विश्वका अग्रणी स्वास्थ्य संस्थाहरूले खोपहरूको सुरक्षा र प्रभावकारितामा विश्वास राख्छन्। प्रत्येक खोप विश्वसनीय परीक्षण, अनुसन्धान र प्रमाणित प्रक्रियाबाट पास भएर मात्र प्रयोगका लागि स्वीकृत हुन्छ। नेपालमा पनि स्वास्थ्य मन्त्रालयले कडा नियमन र गुणस्तर परीक्षण गरी मात्र खोप वितरण गर्दछ।

परिवार र समुदायमा खोपको महत्व बुझाउने हाम्रो जिम्मेवारी

खोप लगाउनु भनेको केवल बालबालिकाको स्वास्थ्य संरक्षण मात्र होइन, परिवार र समुदायको स्वास्थ्य सुरक्षामा पनि योगदान दिनु हो।

हामीले प्रत्येक अभिभावकलाई खोपको महत्व, यसको सही समय र प्रक्रियाबारे जानकारी गराउनुपर्छ। साथै खोपपछि देखिन सक्ने सामान्य प्रतिक्रियाहरू (जस्तै हल्का ज्वरो, सुजन) बारे सचेत बनाउनु आवश्यक छ ताकि उनीहरू चिन्तित नहुन्।

खोप र स्वास्थ्य शिक्षामा प्रविधिको भूमिका

आजको डिजिटल युगमा खोप सम्बन्धी जानकारी प्रविधिको माध्यमबाट सजिलै सबैसम्म पुऱ्याउन सकिन्छ। मोबाइल एप, सामाजिक सञ्जाल, रेडियो र टेलिभिजन कार्यक्रमहरूले खोप जागरुकता फैलाउन महत्वपूर्ण भूमिका खेल्नसक्छेका छन्। हामीले प्रविधिको सदुपयोग गरेर विशेषगरी ग्रामीण र टाढाका क्षेत्रहरूमा खोपको महत्व पुऱ्याउन सक्ने छौं।

निष्कर्ष

बालबालिकाको स्वस्थ जीवन सुनिश्चित गर्न खोप नै सर्वोत्तम उपाय हो। हामी सबैले खोपको महत्व बुझ्नुपर्ने, परिवारहरूलाई सचेत गराउनुपर्ने र सरकारसँग मिलेर खोप कार्यक्रमलाई प्रभावकारी बनाउन पहल गर्नुपर्ने जिम्मेवारी छ। विश्वासपात्र स्वास्थ्यकर्मी, शिक्षक र अभिभावकले मिलेर मात्र हामी बालबालिकालाई सुरक्षित र स्वस्थ बनाउन सक्छौं।

बालबालिका स्वस्थ, समाज स्वस्थ र देश उज्जवल भविष्यतर्फ अघि बढ्छ।

(बालरोग विशेषज्ञ डा.सिंह बी.पी. कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानका एसोसिएट प्रोफेसर हुन्। उनको ‘बालबालिकाको डाक्टर साथी’ पुस्तक प्रकाशित छ)

ट्वाइलेट सफा गाराउनुहोस्
 सेफ्टी ट्याङ्की, भरिएर, शिरनाली जाम भएर
 समस्या परेको छ ?
 हामी तपाईंको समस्या तुरुन्त ५ मिनेटमै हल गरी दिनेछौं ।
 क्षेत्र: लुम्बिनी, भैरहवा, परासी, बुटवल मर्चवार
प्रो. रामशाह शाहानी
विशाल सेनेटरी
 बर्मेलीटोल, भैरहवा
 मो.9847324755,9804406297

E-mail:ideapressbtl@gmail.com